Krimināllietas Nr.11087085614
Lietvedības Nr.K30-0633-16/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 25.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs, piedaloties prokurorei A.Bundei un aizstāvei S.Libertei, iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

A p r a k s t o š ā d a ļ ā

/pers. B/ izdarīja tāda miesas bojājuma tīšu nodarīšanu, kas nav bīstams cietušā dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumu) šādos apstākļos.

2013.gada 4.novembrī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, no plkst. 13.00. /pers. B/, atrodoties /adrese/, nolūkā nodarīt prettiesisku kaitējumu citas personas veselībai, t.i., miesas bojājumus, konflikta laikā pielietoja fizisku spēku pret /pers. C/. /pers. B/, rīkojoties tīši, ne mazāk kā vienu reizi, iespēra /pers. C/ pa kājām. Pēc tam /pers. B/ saķēra /pers. C/ aiz matiem, pielietojot spēku vilka /pers. C/ uz dzīvokļa virtuvi, kā arī izdarīja izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotu sitienu skaitu /pers. C/ pa galvu un seju. Laikā, kad /pers.C/ /pers.B/ fiziskā spēka pielietošanas rezultātā gulēja uz zemes, /pers. B/ izdarīja ne mazāk kā vienu spērienu ar kāju pa /pers. C/ ķermeni. /pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi - sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumam ap abām acīm, labā vaigā un labā aizauss paugura apvidū, krūškurvja sasitums ar kreisās puses 9. ribas lūzumu, ādas nobrāzums labā elkoņa mugurējā virsmā, zemādas asinsizplūdumi labā augšstilba priekšējā virsmā. Nodarītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesa atzīst, ka no apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izslēdzami vārdi "un nogrūda /pers. C/ uz dīvāna", jo tiesas izmeklēšanas laikā nav apstiprinājies, ka /pers. B/ nogrūdis /pers. C/ uz dīvāna.

Tiesa atzīst, ka apsūdzībā norādītie apstākļi ir pierādīti ar šādiem tiesas vērtēšanai nodotiem pierādījumiem.

Cietusī /pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka notikuma dienā 4.novembrī viņa atradusies savā dzīvesvietā un pie viņas no rīta ieradies /pers. B/, ar ko viņa agrāk dzīvoja nereģistrētā laulībā un kas ir viņu kopīgo bērnu tēvs. Liecināja, ka /pers. B/ bijis alkohola reibumā. Liecināja, ka lūgusi /pers. B/ iet prom, bet viņš nav klausījis. Liecināja, ka dzīvoklī ieradies arī viņas paziņa /pers. G/, un viņa kopā ar /pers. G/ aizbraukuši uz baznīcu pēc humānās palīdzības, bet /pers. B/ viņiem sekojis. Liecināja, ka vēlāk atgriezusies ar /pers. G/ dzīvoklī, kurā līdzi ienācis arī /pers. B/ un uzsācis ar viņu strīdu par bērniem. /pers. B/ gribējis, lai viņa labprātīgi atsakās no bērniem, kam cietusī nav piekritusi, paskaidrojot, ka strīds tiks risināts tiesā. Liecināja, ka /pers. B/ nebija apmierināts ar atteikumu un tāpēc ar labo kāju iesitis viņai pa kreiso kāju, uz ko viņa iesitusi pretī, pasakot, ka viņam nav tiesību sist viņu, lūdzot iet projām. Liecināja, ka /pers. B/ aizgājis uz virtuvi, atgriezies, saķēris viņu aiz matiem un aizvilcis pa grīdu uz virtuvi, uzsēdinājis uz taburetes un sācis sist pa galvu. Liecināja, ka šī neesot bijusi pirmā reize, kad /pers. B/ viņu kopdzīves laikā sitis, tāpēc bija iemācījusies aizstāvēties, pieliekot rokas priekšā un pareizi nokrist, lai nesasitos. Liecināja, ka piecēlusies un aizgājusi uz istabu, bet /pers. B/ atkārtoti atnācis uz istabu, satvēra viņu aiz matiem un aizvilcis uz virtuvi, cenšoties nogāzt no kājām. Liecināja, ka /pers. B/ sitis viņai ar kāju, bet viņa to satvērusi, sakot, lai viņš nomierinās. Liecināja, ka atlaidusi /pers. B/ kāju un aizgājusi uz istabu, bet /pers. B/ atkārtoti atnācis, saķēra viņu aiz matiem un aizvilcis uz virtuvi, sitis pa galvu, ar kājām nogāzis uz grīdas. Liecināja, ka piecēlusies un centusies iziet no virtuves, bet /pers. B/ viņu nogāzis un sitis pa vēderu tā, ka viņai sāka trūkt gaiss un tālāko neatceras. Liecināja, ka pēc tam jutusi, ka /pers. G/ pienācis pie viņas, pacēlis un aiznesis uz dīvānu. Liecināja, ka palūgusi /pers. G/ iet prom. Pēc /pers. G/ aiziešanas /pers. B/ turpinājis atrasties viņas dzīvoklī, bet viņa mēģinājusi aizmigt, un naktī nevarējusi pagriezties uz sāna, jo viss sāpējis. Liecināja, ka viņai no /pers. B/ bijis bail, tāpēc darījusi visu, ko viņš teicis, tostarp gājusi nākamajā dienā uz banku bloķēt karti un gājusi uz policiju rakstīt iesniegumu par to, ka /pers. G/ nozadzis naudu, bet iesniegumu neuzrakstīja, aizbildinoties ar to, ka uzrakstīs vēlāk, jo zinājusi, ka /pers. G/ viņai neko nav nozadzis. Liecināja, ka nākamajā dienā 5.novembrī sazinājusies ar /pers. G/ un pastāstījusi par notikušo, policiju neuzdrošinājās saukt, jo /pers. B/ bijis deklarēts viņas dzīvoklī. Liecināja, ka pēc /pers. G/ piedāvājuma par notikušo 6.novembrī izstāstījusi /pers. G/ paziņam /vārds/ no Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja. Pēc /vārds/ teiktā iedrošinājusies un vērsusies ar iesniegumu policijas iecirkni Matīsa ielā 9, pēc tam pārnakšņojusi pie /pers. G/, bet sakarā ar sāpēm ķermenī un asiņīm viņai tika izsaukta ātrā medicīniskā palīdzība un tika nogādāta Gaiļezera slimnīcā, kur tika veiktas pārbaudes un veikta operāciju, jo bijusi salauzta devītā riba, kas bija pārdūrusi plaušu. Liecināja, ka ar /pers. B/ iepriekš dzīvojusi vienā ģimenē nereģistrētā laulībā deviņus gadus līdz 2013.gada aprīlim, un arī iepriekš viņu kopdzīves laikā /pers. B/ ir bijis vardarbīgs pret viņu. Liecināja, ka /pers. B/ vardarbīgi sācis uzvesties pēc dēla dzimšanas. Liecināja, ka /pers.B/ kļuvis agresīvāks, kad lietojis alkoholu. Liecināja, ka ar /pers. G/ jutusies droša, bet nav zinājusi, ka viņš neiejauksies, noliedza, ka viņu būtu piekāvis /pers. G/. Liecināja, ka /pers. B/ izdarījis vismaz divus spērienus pa vēderu. Liecināja, ka vēl joprojām starp viņiem nav atrisināts jautājums par bērniem. Liecināja, ka dzīvoklī ir viena istaba, kas ir sadalīta, nošķirot virtuvi.

Liecinieks /pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka notikuma dienā kopā ar cietušo braucis pēc humānās palīdzības, un viņiem līdzi braucis /pers. B/, kurš viņus apsaukājis. Liecināja, ka atgriezušies cietušās dzīvoklī, kurā ienācis un atradies arī /pers. B/. Liecināja, ka /pers. B/ dzēris alu, bijis agresīvi noskaņots, bet viņš sēdējis istabas stūrī uz beņķīša, savukārt /pers.C/ gulējusi gultā. Liecināja, ka /pers. B/ aizvilcis /pers.C/ aiz matiem pa grīdu uz virtuvi, tad dzirdējis skaņas, kas izklausījās kā sitieni pa ķermeni. Liecināja, ka /pers.C/ neko nav teikusi, lai nāk palīgā. Liecināja, ka nesen bija atbrīvojies no cietuma, /pers.B/ strādājis par apsargu, tāpēc nav reaģējis uz notiekošo. Liecināja, ka /pers.B/ četras reizes vilcis /pers.C/ uz virtuvi, bet pēc pēdējas reizes /pers.C/ nav izgājusi no virtuves. Liecināja, ka aizgājis uz virtuvi un redzējis, ka /pers.C/ guļ uz grīdas, tāpēc viņu pacēlis un aiznesis uz gultu, bet /pers.C/ palūdza viņu iet projām, sakot, ka pati tiks galā. Liecināja, ka notikuma dienā /pers.C/ un /pers. B/ dzīvojuši kopā kā ģimene, tāpēc paņēmis savas mantas un aizbraucis mājās. Liecināja, ka nākamajā dienā /pers.C/ viņam piezvanījusi un pateikusi, ka viņu /pers. B/ atkal sasita. Liecināja, ka /pers.C/ atbraukusi pie viņa, teikusi, ka nezina ko darīt, teica, ka viņai ir bail. Liecināja, ka viņš pazvanījis paziņam /vārds/, kurš aizvedis /pers.C/ uz policijas iecirkni, kur viņa uzrakstīja iesniegumu, bet pēc tam atveda viņu atpakaļ . Liecināja, ka naktī /pers.C/ palicis slikti, tāpēc izsaucis ātro

medicīnisko palīdzību. Liecināja, ka redzējis /pers.C/ uz sejas zilumus, gaitā neko savādu nemanīja. Liecināja, ka neredzēja, ka /pers. B/ izdara sitienus, redzēja, ka /pers. B/ paņēmis /pers.C/ aiz matiem un pa grīdu vilcis uz virtuvi.

Liecinieks /pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā, un 2013.gada novembrī viņam piezvanījis paziņa /pers. G/ un izstāstījis, ka viņam ir draudzene /pers.C/, kuru viņas bijušais vīrs ir piekāvis un prasījis, ko darīt. Liecināja, ka ieteicis vērsties policijā ar iesniegumu. Liecināja, ka paziņa pateicis, ka draudzenei ir bail, ka viņa iepriekš ir rakstījusi iesniegumus, bet tos izņēmusi pēc tam ārā. Liecināja, ka atbraucis uz Pļavniekiem pie Keldiša ielas, kur atradies paziņa /pers. G/ ar /pers.C/. Liecināja, ka viņi abi iekāpuši pie viņa mašīnā, redzējis, ka /pers.C/ mašīnā sēžas ar sāpēm. Liecināja, ka /pers.C/ pacēlusi savu džemperi un redzējis, ka viņai ķermenis ir nodauzīts, viss bija zilumos. Liecināja, ka /pers.C/ izstāstījusi, ka viņu piekāvis bijušais vīrs, tāpēc viņš teicis, ka jābrauc rakstīt iesniegums policijai. Liecināja, ka aizvedis /pers.C/ uz Centra iecirkni un viņa uzrakstījusi iesniegumu. Liecināja, ka otrā dienā viņam piezvanījis /pers. G/ un pateicis, ka /pers.C/ naktī ir palicis sliktāk un viņa ir aizvesta uz Gaiļezera slimnīcu. Liecināja, ka pēc /pers.C/ izrakstīšanās no slimnīcas pēc /pers.C/ lūguma ieradies /pers.C/ dzīvoklī, kur atradies /pers. B/, uzradījis /pers. B/ dienesta apliecību un teicis, lai viņš atstāj dzīvokli, ko /pers. B/ arī izdarījis.

Novērtējot cietušās /pers. C/ liecības kopsakarā ar liecinieku /pers. G/ un /pers. I/ liecībai, tiesai nerodas šaubas par to, ka cietusī /pers. C/ melotu par notikuma apstākļiem, kādos viņai tika nodarīti miesas bojājumi. Cietusī liecina, ka tieši /pers. B/, nevis kāda cita persona, tostarp /pers. G/, ir nodarījis viņai miesas bojājumus. Cietusī detalizēti liecināja par notikumu hronoloģisko secību, par pret viņu /pers. B/ veikto fizisko vardarbību, t.i, par vairākkārtēju vilkšanu aiz matiem, sitieniem pa seju, galvu, spērieniem pa ķermeni. Turklāt cietusī ir izskaidrojusi iemeslus, kādēļ pēc miesas bojājumu iegūšanas nav uzreiz vērsusies policijā, jo /pers. B/ atradies viņas dzīvoklī un viņai bijis bail no viņa. Cietusī ir paskaidrojusi motīvus par bailēm no /pers. B/, jo iepriekš kopdzīves laikā jau bija piedzīvojusi vardarbību no /pers. B/.

/pers. B/ fizisko vardarbību pret cietušo netieši pierāda arī liecinieka /pers. G/ liecības, kurš notikuma brīdī atradies vienā dzīvoklī ar cietušo. Proti, /pers. G/ liecināja, ka redzējis, ka /pers. B/ aiz matiem velk cietušo pa grīdu uz dzīvoklī esošo virtuvi un ir dzirdējis no virtuves puses skaņas, kas ir līdzīgas sitieniem pa ķermeni. Tāpat /pers. G/ liecināja, ka viņš bija aizgājis līdz virtuvei un uz zemes ieraudzījis cietušo guļam, tāpēc pacēlis viņu un aiznesis līdz gultai. Neviena cita persona, izņemot /pers. B/, cietušo /pers. C/ un liecinieku /pers. G/, dzīvoklī notikumu laikā nav atradusies. Līdz ar to nepastāv saprātīgu šaubu, ka sitienus izdarījis tieši /pers. B/.

Tāpat arī liecinieka /pers. I/ liecības netieši apliecina /pers. C/ liecināto par viņai nodarītajiem miesas bojājumiem un /pers. B/ fizisko vardarbību. /pers. I/ liecināja, ka pats personīgi no /pers. C/ uzzinājis, ka tieši /pers. B/ viņai nodarījis miesas bojājumus, cietusī tos arī parādījusi /pers. I/, paceļot džemperi.

Līdz ar to ar cietušās liecībām, kuras papildus apstiprina liecinieka /pers. G/ un /pers. I/ liecības, ir pierādīts fakts, ka 2013.gada 4.novembrī tieši /pers. B/ viņai tīši nodarīja miesas bojājumus apsūdzībā minētajos apstākļos.

Novērtējot cietušās /pers. C/ liecības kopsakarā ar liecinieka /pers. G/ liecībām un pārējiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanas laikā nav apstiprinājies apsūdzībā norādītais, ka /pers. B/ nogrūdis /pers. C/ uz dīvāna. No cietušās /pers. C/ liecībām redzams, ka /pers. B/ pēc sitiena ar kāju pa /pers. C/ kāju aizgājis uz virtuvi, atgriezies, saķēris /pers. C/ aiz matiem un aizvilcis pa grīdu uz virtuvi, kur turpinājis pielietot vardarbību. Cietusī tiesas izmeklēšanā nav sniegusi liecības, ka /pers. B/ būtu viņu nogrūdis uz dīvāna. Līdz ar to šīs darbības no apsūdzības izslēdzamas kā nepierādītas.

Tiesa ņem vērā arī cietušās tēva /pers. J/ liecības par to, ka /pers. B/ agrāk ir pielietojis vardarbību pret viņa meitu viņu kopdzīves laikā, /pers. J/ par apsūdzībā minētajiem apstākļiem neko konkrētu liecināt nevarēja, jo klāt nebija un ar meitu nav runājis par notikušo. Tomēr /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka pats iepriekš ir redzējis savai meitai zilumus uz ķermeņa, un no savas sievas zinājis, ka /pers. C/ ir stāstījusi par /pers. B/ vardarbību pret viņu kopdzīves laikā, ka /pers. C/ baidās no /pers. B/. Līdz ar to /pers. J/ liecības papildus izskaidro to, kāpēc /pers. C/ uzreiz pēc notikušā nav vērsusies pēc palīdzības, jo viņai bija bail no /pers. B/.

Liecinieks /pers. K/ par apsūdzībā minētajiem apstākļiem neko konkrētu liecināt nevarēja, jo klāt nav bijis. Tomēr varēja liecināt par to, ka /pers. B/ kopdzīves laikā ir bijis fiziski vardarbīgs pret /pers. C/. Liecinieks /pers. K/ liecināja, ka /pers. C/ ir viņa māsasmeita, un ka viņš pamanījis /pers. B/ vardarbību pret /pers. C/ no 2010.gada, kad viņa dzīvoja kopā ar /pers. B/. Liecināja, ka /pers. C/ bijis bail no sava dzīvesbiedra. Līdz ar to liecinieka /pers. K/ liecības papildus apliecina /pers. C/ teikto, ka viņai bijis bail no /pers. B/, ka tāpēc nav uzreiz vērsusies pēc palīdzības policijā.

Novērtējot /pers. C/ liecības, tiesa ņem vērā ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās - tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumu Nr. 347/2015 (1.sēj. 153.-160.lp.). Šajā atzinumā secināts, ka cietusī /pers. C/ ar psihisku slimību neslimo, un viņa ir spējīga izprast savas rīcības nozīmi un vadīt to, ir spējīga pareizi uztvert lietai nozīmīgus apstākļus un dot par tiem pareizas liecības. Līdz ar to arī šis pierādījums apliecina to, ka nav pamats apšaubīt /pers. C/ liecību patiesumu.

Miesas bojājumu smagumu pierāda eksperta atzinums Nr. 12-1167 (1.sēj. 38.-39.lp.), kurā eksperts /pers. C/ konstatējis miesas bojājumus: sejas sasitumu ar zemādas asinsizplūdumiem ap abām acīm, labā vaigā un labā aizauss paugura apvidū; krūškurvja sasitums ar kreisās puses 9.ribas lūzumu, ādas nobrāzums labā elkoņa mugurējā virsmā, zemādas asinsizplūdumi labā augšstilba priekšējā virsmā, kuri varēja rasties 2013.gada 4.novembrī cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, iespējams, cietušās un lēmumā par ekspertīzes noteikšanu noradītajos apstākļos. Eksperts sniedzis atzinumu, ka norādītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas.

Eksperts P.Pļuhins tiesas sēdē uzturēja savu eksperta atzinumu Nr. 12-1167. Liecināja, ka, ņemot vērā cietušajai konstatēto miesas bojājumu lokalizāciju, tos nevar iegūt, krītot no sava auguma augstuma un atsitoties, piemēram, pret grīdu, jo konstatētās traumas ir raksturīgas tieši sitieniem. Proti, ja persona saņem sitienu pa ķermeni ar kāju, tad lūzt viena riba, un minētais pilnībā atbilst eksperta atzinumā secinātajam. Eksperts liecināja, ka ar ribas lūzumu persona var pārvietoties vairākas dienas, kaut arī jūt sāpes, kas sakrīt un izskaidro /pers. C/ teikto, ka pēc palīdzības vērsusies viņa tikai dažas dienas pēc miesas bojājumu nodarīšanas. Papildus eksperts izskaidroja, ka vidēja smaguma miesas bojājumi tika konstatēti papildu tiesu medicīniskajā ekspertīzē, jo tika izpētīti iesniegtie medicīniskie dokumenti (stacionāra pacienta medicīniskā karte), kura nebija iesniegta iepriekšējo ekspertīžu laikā, kad tika taisīts eksperta atzinums Nr. 6-547 (1.sēj. 36.-37.lp.), konstatējot maznozīmīgus miesas bojājumus.

Līdz ar to, novērtējot tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu kopsakara ar eksperta P.Pļuhina liecībām un cietušās /pers. C/ liecībām, tiesa atzīst, ka nešaubīgi ir pierādīts, ka tieši /pers. B/ sitienu rezultātā /pers. C/ nodarīti eksperta atzinumā konstatētie vidēja smaguma miesas bojājumi.

Papildus /pers. B/ vainu pierāda arī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa administratīvās pārkāpuma (ENŽ 8378) lietas materiālu kopijas (1.sēj. 10.-33.lapa), no kura redzams, ka 2013.gada 6.novembrī policijā pēc /pers. C/ iesnieguma uzsākta administratīvā lietvedība par to, ka /pers. B/ 2013.gada 4.novembrī /adrese/ nodarījis /pers. C/ miesas bojājumus. Administratīvā lietvedība izbeigta, jo konstatēts, ka /pers. C/ nodarīti vidēja smaguma pakāpes miesas bojājumi.

Uz /pers. B/ nodomu norāda tas, ka /pers. B/ izdarīja tīšus, apzinātus sitienus pa /pers. C/ ķermeni. Tiesa uzskata, ka /pers. B/ faktiskās darbības (sitieni) norāda uz viņa nodomu, izdarīt miesas bojājumus cietušajai /pers. C/, jo /pers. B/ apzinājās savu darbību kaitīgumu, proti, ka sitienu rezultātā pa cietušās ķermeni cietušajai tiks nodarīti miesas bojājumu, /pers. B/ paredzēja, ka viņa izdarīto sitienu rezultātā cietušajai tiks nodarīti miesas bojājumi un, kaut arī /pers. B/ nevēlējās nodarīt vidēja smaguma miesas bojājumus cietušajai, tomēr /pers. B/ apzināti pieļāva to iestāšanos.

/pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumā izdarīšanā noliedz, paskaidrojot, ka viņš miesas bojājumus /pers. C/ nav nodarījis, ka

viņa tos varēja iegūt pati nokrītot un ka miesas bojājumus viņai nodarījis /pers. G/, kā arī paskaidrojot, ka miesas bojājumi nodarīti speciāli, lai panāktu kriminālprocesa uzsākšanu pret viņu.

Tiesa vērtē apsūdzētā paskaidrojumus un savas vainas neatzīšana kā aizstāvības pozīciju, lai izvairītos no atbildības un soda par izdarīto. Tiesa konstatē, ka /pers. B/ liecības ir pretrunā pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp cietušās /pers. C/ liecībām, liecinieka /pers. G/ liecībām, eksperta P.Pļuhina liecībām, eksperta atzinumam Nr. 12-1167, kuri pilnībā apgāž /pers. B/ izvirzīto versiju par notikušo.

Turklāt, kā redzams, /pers. B/ izvirza divas dažādas versijas par notikušo. Proti, ka cietusī pati kritusi un guvusi traumas, un miesas bojājumus nodarījusi nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret /pers. B/. Otra versija ir, ka miesas bojājumus nodarījis /pers. G/. Tiesa secina, ka abas versijas ir viena otru izslēdzošas, jo nevar vienlaikus krist un nodarīt pašai sev miesas bojājumus un vienlaikus miesas bojājumus nodarīt cita persona.

Turklāt attiecībā uz pirmo versiju, tā ir pretrunā objektīviem pierādījumiem lietā, proti, eksperta P.Pļuhina atzinumam un liecībām tiesas sēdē par miesa bojājumu nodarīšanas apstākļiem, ka tie ir raksturīgi un radušies tieši cietu, trulu traumatisku priekšmetu iedarbības rezultātā, tas ir, raksturīgi miesas bojājumiem, kādi rodas sitienu pa ķermeni rezultātā.

/pers. B/ ir apšaubījis P.Pļuhina eksperta atzinumu un liecības tiesas sēdē. Tiesa atzīst, ka P.Pļuhina eksperta atzinums Nr. 12-1167 atbilst Kriminālprocesa likuma 203.panta prasībām. Tiesa nekonstatē, ka P.Pļuhins būtu pieļāvis procesuālus pārkāpumus, taisot eksperta atzinumu. Uz tādiem nav norādījis arī /pers. B/, vien vispārīgi apgalvojot, ka eksperts jāsauc pie krimināltatbildības.

Tāpat tiesa noraida /pers. B/ apgalvojumu, ka /pers. C/ miesas bojājumus guvusi pati apzināti nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret /pers. B/. Neviens no lietā esošajiem pierādījumiem nedz tieši, nedz netieši nenorāda uz šādu versijas ticamību. Cietuši /pers. C/ liecību sniegšanas laikā pirmstiesas procesā un tiesā ir brīdināta, ka par nepatiesu liecību sniegšanu draud krimināltatbildība. Tiesai, uzklausot un novērtējot cietušās /pers. C/ liecības tiesas sēdē, ne reizi nav radušās šaubas, ka /pers. C/ sniegtu nepatiesas liecības, aprunājot /pers. B/.

Attiecībā uz otru versiju, tā ir pretrunā liecinieka /pers. G/, cietušās /pers. C/ un /pers. I/ liecībām, ka miesas bojājumus nodarījis tieši /pers. B/. Turklāt tiesa ņem vērā, ka /pers. B/, izvirzot šādu versiju, formāli norādījis, ka /pers. G/ izdarījis /pers. C/ miesas bojājumus tāpēc, ka /pers. G/ esot agrāk sodīts. Tiesas ieskatā apstāklis, ka persona ir agrāk sodīta, pats par sevi nevar būt pamats uzskatam, ka viņš arī turpmāk izdara jaunus noziedzīgus nodarījumus. Tiesa konstatē, ka lietā esošie pierādījumi nedz tieši, nedz netieši nenorāda uz to, ka miesas bojājumus /pers. C/ nodarīja vai varēja nodarīt /pers. G/. Cietusī no paša sākuma pēc notikušā konsekventi visās liecībās ir nepārprotami norādījusi, ka miesas bojājumus izdarījis tieši /pers. B/, paskaidrojot ticamus iemeslus, kāpēc /pers. B/ tos viņam nodarījis.

Turklāt /pers. B/ paša iesniegtie rakstveida pierādījumi Rīgas bāriņtiesas pārskats par sarunu ar /pers. C/ kaimiņu /pers. O/ (2.sēj. 13.lapa) un Rīgas bāriņtiesas pārskats par sarunu ar /pers. G/ (2.sēj. 14.lapa) arī netieši pierāda /pers. B/ vainu, jo no tiem redzams, ka sarunu laikā ar Rīgas bāriņtiesas darbinieku /pers. O/ un /pers. G/ norāda uz /pers. B/ kā personu, kas piekāvis /pers. C/.

No lietas materiāliem redzams, ka iztiesāšanas laikā /pers. B/ faktiski apstrīdējis visu kompetento amatpersonu, kas iesaistīti kriminālprocesā, lēmumus un rīcību, uzskatot, ka pieļauti dažādi pārkāpumi un amatpersonas saucamas pie atbildības. Tiesa noraida šos /pers. B/ apgalvojumus, jo /pers. B/ nav norādījis uz konkrētiem apstākļiem un motīviem kā izpaudušies šie pārkāpumi. Tiesas ieskatā nemotivētas un formālas norādes uz dažādu amatpersonu it kā pieļautajiem pārkāpumiem nav pakļaujamas tiesas pārbaudei, jo ir pretrunā Kriminālprocesa likuma 1.pantam, kurš noteic, ka kriminālprocesa kārtībai jā nodrošina efektīva Krimināllikuma normu piemērošana un krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums bez neattaisnotas iejaukšanās personas dzīvē. Izsaucot uz tiesu dažādas amatpersonas, kas bijušas saistītas ar kriminālprocesu, ja nav norādīti konkrēti pārkāpumi un nav norādīti motīvi, kāpēc šīs personas jāsauc uz tiesu, tā būtu neattaisnota iejaukšanās šo personu dzīvē.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129.pantu atzīst, ka visi lietā esošie pierādījumi, uz kuriem tiesa pamatojas, ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu. Vienlaikus tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu secina, ka visas šajā kriminālprocesa gaitā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, jo tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesai nerodas šaubas par tām.

Tiesa ievēro Kriminālprocesa likuma 128.pantā noteikto pienākumu izvērtēt pierādījumu ticamību, jo visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus ir novērtējusi to kopumā un savstarpējā sakarībā, nedodot nevienam pierādījumam iepriekš noteiktu augstāku ticamības pakāpi nekā pārējiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā noteikto kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulēšanā. No minētā jāsecina, ka pierādījumi ir atzīstami par pietiekamiem, ja iztiesājot krimināllietu, izslēdzot visas saprātīgas šaubas, tiek konstatēti visi pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi, tas ir, apstākļi, kādi norādīti apsūdzībā.

Ievērojot minēto, tiesai nav radušās saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, un /pers. B/ ir sodāms.

Tiesa, nosakot /pers. B/ sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī /pers. B/ personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu un 9.pantu atzīstams par tīšu mazāk smagu noziegumu. Tiesa konstatē, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts, apdraudot /pers. C/ veselību, nodarot viņai vidēja smaguma miesas bojājumus. Miesas bojājumi nodarīti, izdarot sitienus gan /pers. C/ galvas rajonā, gan ķermeņa rajonā, ir saistīti ar ribas lūzumu, vairākiem asinsizplūdumiem un arī ķermeņa ādas nobrāzumiem. Miesas bojājumi nodarīti vairāku sitienu rezultātā, tostarp sitienu ar kājām rezultātā. Miesas bojājumus /pers. B/ nodarījis pret cietušo, kas ir persona, ar ko viņam agrāk bija laulāto kopdzīve un pret personu, kas ir viņu divu kopīgu bērnu māte. Miesas bojājumi nodarīti /pers. B/ agresijas rezultātā, nespējot risināt savstarpējā no ģimenes tiesības izrietošos strīdus civiltiesiskā ceļā.

/pers. B/ ir dzimis /datums/, ir Latvijas pilsonis, neprecējies, apgādībā divi nepilngadīgi bērni, agrāk nav sodīts, ir deklarēta dzīvesvieta, faktiski dzīvo /adrese A/, narkologa uzskaitē nesastāv. Iepriekš strādājis /Nosaukums/Latvija, SIA /nosaukums/ (apsardzes darbinieks), SIA "/Nosaukums/" (apsardzes darbinieks), SIA /Nosaukums/ (apsardzes darbinieks). Kā apsardzes darbinieks tiek raksturots pozitīvi, pārkāpumus darbā nav pieļāvis, apzinīgs darba pienākumu izpildē.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 47.pantā paredzētos /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 15.punktu konstatē /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli, jo noziedzīgais nodarījums ir saistīts ar vardarbību, kas izdarīts pret /pers. C/, ar kuru /pers. B/ bija nereģistrētās laulāto attiecībās un viņiem ir kopīgi divi nepilngadīgi bērni.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. B/ piemērojams sods brīvības atņemšana. Tiesa uzskata, ka tieši brīvības atņemšana visefektīvāk un taisnīgāk sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētos soda mērķus.

Izdarītā nozieguma raksturs, kas saistīts ar vardarbību un miesas bojājumu nodarīšanu, norāda uz nepieciešamību aizsargāt sabiedrības drošību, tostarp cietušās /pers. C/ drošību un arī veselību. Brīvības atņemšana atjaunos taisnīgumu, jo /pers. C/ radīsies un nostiprināsies pārliecība, ka pret viņu vērstā vardarbība no personas, ar kuru viņai bija nereģistrēta laulība, nav palikusi nesodīta, un ir sekojusi atbilstoša un samērīga valsts reakcija. Brīvības atņemšana pildīs arī sodošo funkciju, jo /pers. B/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu tiks taisnīgi sodīts. Tiesas ieskatā tieši brīvības atņemšana pildīs resocializējošo funkciju, jo, atrodoties brīvības atņemšanas iestādē, /pers. B/ būs iespēja pārvērtēt izdarīto un izdarīt attiecīgus secinājumus, ka strīdi, kas

izriet no ģimenes tiesībām, risināmi nevis vardarbīgā ceļā, bet gan izvēloties sociāli pieņemamā viedā, piemērojot civiltiesiskus līdzekļus. Tiesa uzskata, ka tikai brīvības atņemšana panāks, lai /pers. B/ un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa ar spriedumu un sodu brīvības atņemšana sniedz /pers. B/ un citiem sabiedrības locekļiem skaidru un nepārprotamu signālu, ka vardarbība ģimenē Latvijas sabiedrībā nav pieļaujama un tiks stingri sodīta. Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanai alternatīvie sodi nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā noteiktos visus soda mērķus.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, nav atbildību mīkstinošu apstākļu. Līdz ar to soda mērs nosakāms zem vidējās Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētās brīvības atņemšanas sankcijas robežas. Minimālā brīvības atņemšanas sankcija nevar tikt noteikta, ņemot vērā, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi un ir atbildību pastiprinošs apstāklis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda laikā ieskaitāms /pers. B/ atrašanās apcietinājumā no 2016.gada 22.marta līdz 2016.gada 25.maijam, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmo daļu, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, atstājams negrozīts /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis apcietinājums. Uz nepieciešamību saglabāt apcietinājumu norāda /pers. B/ attieksme pret kriminālprocesuālo pienākumu nepildīšanu tiesas procesā, patvaļīgi izvēloties atstāt tiesas zāli, kad viņš to uzskatīja par vajadzīgu, pilnībā ignorējot Kriminālprocesa likumā noteikto procesuālo kārtību un procesa virzītāja prasības. Minētais norāda uz to, ka arī sprieduma izpilde varētu tikt traucēta. Apcietinājums atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi cietušajai /pers. C/ valsts kompensāciju 800 *euro* apmērā. Ņemot vērā, ka tiesa ir atzinusi, ka tieši /pers. B/ ir vainojams par miesas bojājumu nodarīšanu /pers. C/, saskaņā ar likumu "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1]panta 2.punktu pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajai izmaksāto valsts kompensāciju ir /pers. B/. Līdz ar to Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksātā valsts kompensācija 800 *euro* apmērā cietušajai ir piedzenama no /pers. B/.

Cietusī /pers. C/ papildus izmaksātajai valsts kompensācijai pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju 1200 *euro* apmērā.

Nosakot kaitējuma kompensāciju, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmo daļu ņem vērā to, ka izdarīts mazāk smags tīšs noziegums, kurš ir saistīts ar vardarbību un vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu cietušajai. Miesas bojājumi nodarīti, izdarot sitienus pa galvu un ķermeni, tostarp ar kājām. Cietušajai /pers. C/ tika radītas fiziskās ciešanas gan sitienu izdarīšanas laikā, gan vēlāk, ārstējot iegūtos miesas bojājumus ārstniecības iestādē, gan arī vēlāk, izrakstoties no slimnīcas, līdz brīdim, kad traumas sadzija. Cietušajai arī tika nodarīts nozīmīgs morāls aizskārums, jo miesas bojājumus un vardarbību viņa piedzīvoja no /pers. B/, ar kuru viņa iepriekš bija dzīvojusi nereģistrētās laulāto attiecībās un kurš ir viņas divu bērnu tēvs. Ņemot vērā /pers. C/ liecināto par to, ka viņai ir bail no /pers. B/ un arī to, ka policijā par notikušo viņa vērsās tikai tad, kad bija iedrošināta no citu līdzcilvēku puses, tas norāda, ka viņai ir nodarīts dziļš morāls aizskārums.

Nosakot kaitējuma kompensāciju, tiesa ņem vērā arī tiesu praksi. Augstākās tiesas 2010/2011.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā" pielikumā Nr.3 norādījusi, ka, ņemot vērā tiesu praksi, samērojamību, virs speciālajos likumos paredzētajām summām, tiesas par Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (viegli un vidēji smagi miesas bojājumi) varētu piedzīt Ls 500-3000 robežās (pašreiz 711,44-4268,62 *euro* robežās) (skatīt Augstākās tiesas interneta mājas lapas adresi http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas/). Tiesa atzīst, ka šis tiesu prakses apkopojums nav zaudējis savu aktualitāti un ir piemērojams, jo kopš tā sagatavošanas Latvijas sociālekonomiskā situācija nav būtiski mainījusies.

Ņemot vērā, ka Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi 800 *euro*, ka cietušās /pers. C/ pieprasītā papildus morālā kaitējuma kompensācija nepārsniedz Latvijā vidēji piedzenamās kompensācijas apmēru, tiesa atzīst, ka pieprasītā kompensācija ir samērīga ar izdarīto noziegumu un radīto morālo kaitējumu /pers. C/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa atzīst, ka pienākums samaksāt /pers. C/ pieteikto kaitējuma kompensāciju ir /pers. B/.

Lietas iztiesāšanas laikā radušies procesuālie izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ 351,48 *euro* apmērā. /pers. B/ no aizstāvja pakalpojumiem tiesā atteicās. Ņemot vērā minēto, /pers. B/ no advokāta darba samaksas atbrīvojams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktu.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. un 512.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz astoņiem mēnešiem.

Ieskaitīt saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā /pers. B/ atrašanos apcietinājumā no 2016.gada 22.marta līdz 2016.gada 25.maijam, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Atstāt negrozītu /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli apcietinājumu, kuru atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto valsts kompensāciju cietušajai /pers. C/ 800 *euro* apmērā. Kompensācija samaksājama, ieskaitot to saņēmēja Valsts kases, BIC kods: TRELLV22; reģistrācijas Nr.90000050138; kontā Nr.LV68TREL1060001239300; iemaksas mērķis: Valsts kompensācijas summas samaksa krimināllietā Nr.11087085614.

Piedzīt no /pers. B/ cietušās /pers. C/ labā morālā kaitējuma kompensāciju 1200 *euro* apmērā.

Atbrīvot /pers.B/ no advokāta darba samaksas valsts labā.

Spriedumu no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena ir 2016.gada 20.jūnijs. /pers. B/ pilna sprieduma pieejamības diena ir diena, kad viņam izsniegts sprieduma noraksts ieslodzījuma vietā.

Tiesnesis Z.Dundurs